

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 6.11.2007
COM(2007) 681 τελικό

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**βάσει του άρθρου 11 της απόφασης-πλαισίου του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002 για
την καταπολέμηση της τρομοκρατίας**

{SEC(2007) 1463}

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

βάσει του άρθρου 11 της απόφασης-πλαίσίου του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002 για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1.	ΙΣΤΟΡΙΚΟ	3
1.1.	Η απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου της 13 ^{ης} Ιουνίου 2002 για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας	3
1.2.	Η πρώτη έκθεση	3
1.3.	Η παρούσα έκθεση	4
2.	ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ-ΠΛΑΙΣΙΟΥ	4
3.	ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ	5
3.1.	Κράτη μέλη που αξιολογούνται για πρώτη φορά	5
3.2.	Κράτη μέλη που αξιολογούνται για δεύτερη φορά	7
4.	ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	11

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

1.1. Η απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουνίου 2002 για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας

Η απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουνίου 2002 για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας¹ (στο εξής: «απόφαση-πλαίσιο») αποτελεί το βασικό μέσο για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

Η απόφαση-πλαίσιο εναρμονίζει τον ορισμό των τρομοκρατικών εγκλημάτων σε όλα τα κράτη μέλη και εξασφαλίζει ότι τα κράτη αυτά εφαρμόζουν, κατά φυσικών και νομικών προσώπων που έχουν διαπράξει τέτοια εγκλήματα ή είναι υπεύθυνα για τη διάπραξή τους, ποινές και κυρώσεις που αντιστοιχούν στη σοβαρότητα αυτών των εγκλημάτων. Η απόφαση-πλαίσιο προβλέπει κανόνες περί δικαιοδοσίας για να κατοχυρωθεί η δυνατότητα αποτελεσματικής δίωξης των τρομοκρατικών εγκλημάτων, καθώς και ειδικές ρυθμίσεις όσον αφορά τα θύματα τρομοκρατικών εγκλημάτων, λόγω του ότι είναι ευάλωτα.

1.2. Η πρώτη έκθεση

Βάσει του άρθρου 11 της απόφασης-πλαισίου, η Επιτροπή οφείλει να συντάξει γραπτή έκθεση σχετικά με τα μέτρα που θεσπίζουν τα κράτη μέλη για να συμμορφωθούν προς την εν λόγω πράξη.

Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, η έκθεση της Επιτροπής² καθώς και έγγραφο εργασίας που συνέταξαν οι υπηρεσίες της Επιτροπής³ και συνδέεται με την εν λόγω έκθεση εγκρίθηκαν στις 8 Ιουνίου 2004.

Επειδή η Επιτροπή δεν είχε λάβει τότε πληροφορίες από το Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες, ούτε ειδικές πληροφορίες από την Ελλάδα, τα κράτη μέλη που αξιολογήθηκαν ήταν η Αυστρία, το Βέλγιο, η Δανία, η Γαλλία, η Φινλανδία, η Γερμανία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, η Πορτογαλία, η Ισπανία, η Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο.

Η απάντηση του Συμβουλίου στην έκθεση της Επιτροπής⁴ υιοθετήθηκε στις 25 και 26 Οκτωβρίου 2004 και στα συμπεράσματά της:

- καλούσε τα κράτη μέλη που δεν είχαν συμμορφωθεί ακόμα πλήρως με την απόφαση-πλαίσιο να το πράξουν το συντομότερο δυνατόν και να διαβιβάσουν πληροφορίες σχετικά με την πρόοδο που έχει σημειωθεί·
- καλούσε τα σχετικά κράτη μέλη να διαβιβάσουν περισσότερες πληροφορίες όπως τους έχει ζητηθεί στην έκθεση της Επιτροπής·
- καλούσε τα νέα κράτη μέλη να διαβιβάσουν πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή της απόφασης-πλαισίου.

Οι εν λόγω πληροφορίες έπρεπε να είχαν υποβληθεί στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2004.

¹ EE L 164 της 22.6.2002, σ. 3.

² Έκθεση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 11 της απόφασης-πλαισίου του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουνίου 2002 για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, COM(2004) 409 τελικό της 08.06.2004.

³ Έγγραφο εργασίας που συντάχθηκε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής, παράρτημα στην έκθεση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 11 της απόφασης-πλαισίου του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουνίου 2002 για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, SEC(2004) 688 της 08.06.2004.

⁴ Έγγραφο του Συμβουλίου αριθ. 11687/2/04 REV 2 DROIPE 40, της 12.10.2004.

1.3. Η παρούσα έκθεση

Όλα τα κράτη μέλη ενημέρωσαν την Επιτροπή μέχρι την καταληκτική ημερομηνία της 31^{ης} Δεκεμβρίου 2006. Η παρούσα έκθεση λαμβάνει υπόψη την κατάσταση ενσωμάτωσης που απορρέει από τις νομοθετικές πράξεις που διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή μέχρι την εν λόγω ημερομηνία αναφοράς⁵. Η παρούσα έκθεση έλαβε υπόψη όλες τις πληροφορίες που είχαν υποβληθεί στην Επιτροπή για την εφαρμογή της απόφασης-πλαίσιου μετά την εκπόνηση της πρώτης έκθεσης, συμπεριλαμβανομένων των γνώμων που διατύπωσαν ορισμένα κράτη μέλη σχετικά με το ακριβές περιεχόμενο της εφαρμογής από μέρους τους και σχετικά με την αξιολόγηση της πρώτης έκθεσης. Ένα έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής σχετικά με την παρούσα έκθεση περιέχει λεπτομερή ανάλυση των εθνικών μέτρων με σκοπό τη συμμόρφωση προς την απόφαση-πλαίσιο, καθώς και πίνακα που διευκρινίζει, σύμφωνα με τις πληροφορίες που έλαβε η Επιτροπή, τις εθνικές διατάξεις ενσωμάτωσης καθενός από τα άρθρα.

2. ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ-ΠΛΑΙΣΙΟΥ

Τα κριτήρια αξιολόγησης που εφαρμόστηκαν για την εκπόνηση της παρούσας έκθεσης δεν διαφέρουν από εκείνα που ακολουθήθηκαν για τη σύνταξη της πρώτης έκθεσης, στην οποία και περιγράφονται⁶.

Όσον αφορά το περιεχόμενο της αξιολόγησης, είναι ουσιαστικά το ίδιο που περιγράφεται στην πρώτη έκθεση αξιολόγησης⁷. Ωστόσο, πρέπει να ληφθεί υπόψη ένα πρόσθετο στοιχείο: η παρούσα αξιολόγηση επηρεάζεται από την ύπαρξη μιας προηγούμενης έκθεσης αξιολόγησης. Κάνει διάκριση μεταξύ των κρατών μελών που αξιολογήθηκαν ήδη στην εν λόγω έκθεση και των κρατών μελών που αξιολογούνται για πρώτη φορά. Τα πρώτα εξετάζονται βάσει των πορισμάτων της προηγούμενης έκθεσης και των συμπληρωματικών πληροφοριών που έχουν υποβάλει. Όσον αφορά τα τελευταία, απαιτείται πλήρης και αρχική αξιολόγηση. Αλλά ακόμα και σ' αυτήν την περίπτωση, η παρούσα αξιολόγηση σέβεται και στηρίζεται στην ερμηνεία των διατάξεων της απόφασης-πλαίσιου που παρέχεται στην πρώτη έκθεση, και παραπέμπει σε αυτήν σε πολλές περιπτώσεις.

Τέλος, όσον αφορά το άρθρο 1 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαίσιου, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι τα αντιτρομοκρατικά μέτρα καθώς και τα νομοθετικά μέτρα εφαρμογής πρέπει να εφαρμόζονται με πλήρη σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της αρχής του κράτους δικαίου. Η Επιτροπή θα συνεχίσει να αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στο θέμα αυτό. Όσο πιο στέρεα είναι τα εχέγγυα ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη σέβονται τα θεμελιώδη δικαιώματα κατά την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, τόσο μεγαλύτερες θα είναι οι δυνατότητες της Ένωσης να σημειώσει αποτελεσματική πρόοδο στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

⁵ Εκτός από την έναρξη ισχύος ή την πρόοδο που σημειώθηκε όσον αφορά συναφείς νομοθετικές τροποποιήσεις ή νομοσχέδια για τα οποία η Επιτροπή είχε προηγουμένως ενημερωθεί. Κατά τον τρόπο αυτό, η έκθεση λαμβάνει υπόψη την έναρξη ισχύος των τροποποιήσεων που επέφερε η Εσθονία στον ποινικό κώδικα στις 15/03/07 καθώς και την υποβολή προς ψήφιση στη Βουλή των Αντιπροσώπων της Κύπρου του «νομοσχεδίου του 2006 για την τρομοκρατία και τα συναφή θέματα».

⁶ Έκθεση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 11 της απόφασης-πλαίσιου του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουνίου 2002 για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, COM(2004)409 τελικό της 08.06.2004, σσ. 4-5.

⁷ Έκθεση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 11 της απόφασης-πλαίσιου του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουνίου 2002 για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, COM(2004)409 τελικό της 08.06.2004, σσ. 4-5.

3. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

3.1. Κράτη μέλη που αξιολογούνται για πρώτη φορά

Αυτή η ομάδα κρατών μελών περιλαμβάνει εκείνα τα κράτη μέλη τα οποία ήταν μεν μέλη της ΕΕ πριν από τη διεύρυνση της 1^{ης} Μαΐου 2004 αλλά τα οποία δεν αξιολογήθηκαν στην πρώτη έκθεση (Ελλάδα, Λουξεμβούργο και Κάτω Χώρες)⁸ και όλα τα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην Ένωση την 1^η Μαΐου 2004. Λίγα από αυτά παρείχαν εγκαίρως στην Επιτροπή όλα τα σχετικά κείμενα των διατάξεων εφαρμογής. Η αξιολόγηση της πραγματικής κατάστασης και τα συνακόλουθα συμπεράσματα στηρίζονται κατά συνέπεια ενίοτε σε ελλιπείς πληροφορίες. Έχοντας εκτιμήσει τις πληροφορίες που παρείχαν τα 13 κράτη μέλη, η κατάσταση όσον αφορά την εφαρμογή της απόφασης-πλαίσιου έχει ως εξής:

Άρθρο 1: Η Τσεχική Δημοκρατία, η Εσθονία, η Ελλάδα, η Ουγγαρία, η Λετονία, η Μάλτα, οι Κάτω Χώρες και η Σλοβακία έχουν εφαρμόσει ορθά το άρθρο 1 υπό την έννοια ότι ποινικοποίησαν τα εγκλήματα τρομοκρατίας ως χωριστή κατηγορία εγκλημάτων· η Κύπρος έχει ήδη δρομολογήσει την τροποποίηση της νομοθεσίας της για το σκοπό αυτό. Στα άλλα κράτη μέλη που εξετάζονται εδώ, η μέθοδος που χρησιμοποιείται για τον ορισμό των εγκλημάτων τρομοκρατίας προκαλεί κάποιες ανησυχίες: Το Λουξεμβούργο δεν προβλέπει κάποιον κατάλογο εγκλημάτων τρομοκρατίας, η Σλοβενία χρησιμοποιεί μόνο έναν γενικό ορισμό για τα εγκλήματα τρομοκρατίας, η Λιθουανία φαίνεται να μην έχει πλήρη ορισμό, ενώ η Πολωνία ορίζει μόνο την πρόθεση τρομοκρατίας. Επιπλέον, φαίνεται ότι η Λιθουανία, η Πολωνία και η Σλοβενία δεν έχουν διατάξεις που να συνδέουν αυτά τα κοινά αδικήματα με τον ορισμό της τρομοκρατίας ή να τα χαρακτηρίζουν ως εγκλήματα τρομοκρατίας σε περίπτωση που υπάρχει πρόθεση τρομοκρατίας.

Άρθρο 2: Η Εσθονία, η Ελλάδα, το Λουξεμβούργο, η Μάλτα, οι Κάτω Χώρες, η Πολωνία και η Σλοβακία έχουν εφαρμόσει ορθά το εν λόγω άρθρο με ειδικές διατάξεις που ποινικοποιούν χωριστά τις πράξεις που διαπράττονται και συνδέονται με τρομοκρατικές ομάδες. Το κυπριακό νομοσχέδιο θα προβλέπει επίσης συγκεκριμένες διατάξεις για το σκοπό αυτό. Η Λιθουανία χρησιμοποιεί ένα μικτό σύστημα, όπου οι γενικές διατάξεις για τις εγκληματικές οργανώσεις συμπληρώνουν το περιορισμένο πεδίο εφαρμογής της διάταξης που αφορά ειδικά τις τρομοκρατικές ομάδες. Η εν λόγω διάταξη ωστόσο φαίνεται να μην καλύπτει τη διεύθυνση τρομοκρατικής ομάδας. Παρομοίως, η Ουγγαρία δεν ποινικοποιεί τη διεύθυνση τρομοκρατικής ομάδας. Στην Τσεχική Δημοκρατία, δεν ποινικοποιούνται ειδικά οι τρομοκρατικές ομάδες καθ' εαυτές ούτε η διεύθυνση ή η συμμετοχή στις δραστηριότητές τους, αλλά ποινικοποιείται η παροχή συνδρομής για τη διάπραξη τρομοκρατικών εγκλημάτων. Στη Λετονία, η αρχηγία τρομοκρατικής ομάδας ποινικοποιείται, ενώ η συμμετοχή φαίνεται να επισύρει κυρώσεις μόνο όταν συνδέεται με τη διάπραξη συγκεκριμένων τρομοκρατικών εγκλημάτων. Ωστόσο, και οι δύο χώρες έχουν γενικές διατάξεις οι οποίες ποινικοποιούν τη συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση ή σε οργανωμένες ομάδες. Κατά τον ίδιο τρόπο, η νομοθεσία της Σλοβενίας δεν περιέχει κάποια ειδική διάταξη για τις τρομοκρατικές ομάδες – βάσει της εν λόγω νομοθεσίας η έννοια αυτή πρέπει να ενταχθεί στην ευρύτερη έννοια της «εγκληματικής οργάνωσης».

⁸ Βλ. «Εγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής - Παράρτημα στην έκθεση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 11 της απόφασης-πλαίσιου του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουνίου 2002 για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας» (SEC(2004) 688), σ. 4, που αναφέρεται εφεξής ως «πρώτη έκθεση αξιολόγησης» (Εγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής). Δεν έχουν ληφθεί πληροφορίες από το Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες ενώ η Ελλάδα ανακοίνωσε μόνο ότι η απόφαση-πλαίσιο είχε ήδη ενσωματωθεί στην ελληνική έννομη τάξη, χωρίς να παράσχει περαιτέρω πληροφορίες ή νομικά κείμενα.

Άρθρο 3: Μόνο η Ελλάδα, η Μάλτα και οι Κάτω Χώρες έχουν εφαρμόσει πλήρως το εν λόγω άρθρο για τα εγκλήματα που συνδέονται με τρομοκρατικές δραστηριότητες· η Κύπρος βρίσκεται ακόμα στη διαδικασία τροποποίησης της νομοθεσίας της. Τα υπόλοιπα κράτη μέλη θα μπορέσουν να επιτύχουν σε ορισμένες περιπτώσεις παρόμοια αποτελέσματα εάν αντιμετωπίζουν τα αδικήματα αυτά ως πράξεις συνεργασίας με τρομοκρατική ομάδα ή ως συμμετοχή σε ειδικά εγκλήματα τρομοκρατίας, συμμορφούμενα με τον τρόπο αυτό εν μέρει με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το εν λόγω άρθρο.

Άρθρο 4: Η Τσεχική Δημοκρατία, η Εσθονία, η Ελλάδα, η Ουγγαρία, η Μάλτα, οι Κάτω Χώρες, η Πολωνία, η Σλοβακία, η Λετονία, η Λιθουανία και η Σλοβενία αναφέρονται σε γενικούς κανόνες του ποινικού δικαίου τους σχετικά με τη συμμετοχή και την απόπειρα, οι οποίοι καθιστούν εμμέσως τη νομοθεσία τους συμβατή με το εν λόγω άρθρο. Η Τσεχική Δημοκρατία, η Εσθονία, η Ουγγαρία, η Λιθουανία και η Μάλτα έχουν επιπλέον θεσπίσει ειδικές διατάξεις σε σχέση με την τρομοκρατία. Στην Κύπρο, σχεδιάζονται τροποποιήσεις που θα συνδέουν τους γενικούς κανόνες περί συνέργειας και απόπειρας με την πρόθεση τρομοκρατίας.

Άρθρο 5: Αν και μόνο οι νομοθετικές τροποποιήσεις που προβλέπονται από την Κύπρο αναφέρονται ρητώς στην έκδοση για εγκλήματα τρομοκρατίας, φαίνεται ότι όλα τα κράτη μέλη είναι σε θέση να συμμορφωθούν με τους όρους της παραγράφου 1, η οποία τα υποχρεώνει να εξασφαλίζουν ότι τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 1 έως 4 επισύρουν ποινικές κυρώσεις αποτελεσματικές αναλογικές και αποτρεπτικές που είναι δυνατό να έχουν ως επακόλουθο την έκδοση. Η Ελλάδα, η Εσθονία, η Ουγγαρία, το Λουξεμβούργο, η Μάλτα, οι Κάτω Χώρες και η Πολωνία προέβησαν στην ορθή εφαρμογή της παραγράφου 2. Το κυπριακό νομοσχέδιο θα το πράξει επίσης, ενώ τα άλλα κράτη μέλη που έχουν αξιολογηθεί δεν έχουν εισαγάγει ειδικές επιβαρυντικές διατάξεις, ούτε έχουν προσδιορίσει αντίστοιχα κοινά αδικήματα που να καθιστούν δυνατή τη σύγκριση των προβλεπόμενων κυρώσεων και, συνεπώς, την αξιολόγηση της εφαρμογής. Όσον αφορά την παράγραφο 3, σχετικά με τη συμμετοχή σε τρομοκρατική ομάδα, όλα τα κράτη μέλη πλην της Σλοβενίας έχουν εφαρμόσει ή θα εφαρμόσουν κατάλληλα τη συγκεκριμένη διάταξη. Όσον αφορά τη διεύθυνση τρομοκρατικής ομάδας, τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν εφαρμόσει ορθά την εν λόγω διάταξη. Ωστόσο, η Ουγγαρία και η Σλοβενία δεν έχουν τηρήσει το απαιτούμενο ελάχιστο των ποινών, ενώ η Ελλάδα και η Πολωνία έχουν επιλέξει μία διατύπωση η οποία δεν αποκλείει μεν την επιβολή στερητικής της ελευθερίας ποινής ως 15 χρόνια, αλλά ούτε και την εγγυάται.

Άρθρο 6: Μόνο η Ελλάδα, η Ουγγαρία και το Λουξεμβούργο προβλέπουν, ενώ η Κύπρος θα προβλέψει στο μέλλον αφού ολοκληρώσει τη νομοθετική της διαδικασία, ειδικές ελαφρυντικές περιστάσεις για ποινές που επιβάλλονται για εγκλήματα τρομοκρατίας, οι οποίες λαμβάνουν υπόψη ορισμένες από τις ειδικές περιστάσεις που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο. Η Τσεχική Δημοκρατία, η Εσθονία, η Λετονία, η Λιθουανία, η Πολωνία, η Σλοβακία και η Σλοβενία αναφέρουν γενικότερους κανόνες που περιέχουν ελαφρυντικές περιστάσεις ενώ τα υπόλοιπα κράτη μέλη που αξιολογούνται δεν έχουν υποβάλει νομοθετικά μέτρα για την εφαρμογή αυτής της προαιρετικής διάταξης.

Άρθρο 7: Η Τσεχική Δημοκρατία, η Λετονία και η Σλοβακία δεν προβλέπουν την ευθύνη των νομικών προσώπων για εγκλήματα τρομοκρατίας όπως επιβάλλει η παράγραφος 1, ενώ το Λουξεμβούργο δεν έχει διαβιβάσει τις σχετικές διατάξεις. Τα άλλα κράτη μέλη που έχουν αξιολογηθεί έχουν εφαρμόσει ορθά την παράγραφο 1. Οι διατάξεις τους συχνά υπερβαίνουν το ελάχιστο επίπεδο που απαιτείται από την απόφαση-πλαίσιο, είτε καθιερώνοντας περισσότερα του ενός κριτήρια, είτε καθιερώνοντας ευρύτερα κριτήρια. Μόνο η Ελλάδα, η Ουγγαρία, η Λιθουανία, η Μάλτα, η Πολωνία και η Σλοβενία προέβλεψαν κανόνες που

εφαρμόζουν ρητώς την παράγραφο 2, συμπεριλαμβανομένης της έλλειψης εποπτείας ή ελέγχου ως πηγής ευθύνης για νομικά πρόσωπα. Ωστόσο, σε ορισμένα από τα άλλα κράτη μέλη, μπορεί να δοθεί η ερμηνεία ότι η παράγραφος καλύπτεται από γενικότερες διατυπώσεις. Η Κύπρος, η Εσθονία, η Λετονία, η Λιθουανία, οι Κάτω Χώρες και η Σλοβενία έχουν όλες εφαρμόσει την παράγραφο 3, διασφαλίζοντας ότι η ευθύνη των νομικών προσώπων δεν αποκλείει την ποινική δίωξη κατά των φυσικών προσώπων που είναι οι αυτουργοί των εκάστοτε αξιόποινων πράξεων.

Άρθρο 8: Εκτός από την Τσεχική Δημοκρατία, το Λουξεμβούργο και τη Σλοβακία, όλα τα κράτη μέλη υπέβαλαν νομοθεσία ή σχέδια νομοθεσίας που προβλέπουν κυρώσεις κατά νομικών προσώπων και τηρούν την ελάχιστη υποχρέωση που ορίζεται στο άρθρο 8 να προβλέπουν ποινικής ή μη ποινικής φύσεως ποινές. Ωστόσο, η εφαρμογή από τη Λετονία του άρθρου 8 παρεμποδίζεται από τη μη προσήκουσα μεταφορά του άρθρου 7. Τα περισσότερα κράτη μέλη εφαρμόζουν επίσης όλες ή μερικές από τις προαιρετικές κυρώσεις που αναφέρονται στη διάταξη αυτή, ενώ ορισμένα προβλέπουν πρόσθετες ποινές που δεν αναφέρονται στην απόφαση-πλαίσιο.

Άρθρο 9: Εκτιμάται ότι η νομοθεσία όλων των κρατών μελών θα συνάδει με το υπόψη άρθρο όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής της εδαφικότητας, που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α), παράγραφος 1 στοιχείο β) και παράγραφος 4. Όσον αφορά την εξωεδαφική δικαιοδοσία, τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει ή πρόκειται να θεσπίσουν κανόνες οι οποίοι καλύπτουν – τουλάχιστον εν μέρει - την αρχή της δωσιδικίας του δράστη και την αρχή της δωσιδικίας του παθόντος, όπως προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και ε). Το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο δ) ενσωματώθηκε ρητά μόνο στη Μάλτα, ενώ οι Κάτω Χώρες και η Σλοβενία αναφέρουν κανόνες που καλύπτουν μόνο εν μέρει την εν λόγω παράγραφο. Το άρθρο 9 παράγραφος 3 έχει ρητά εφαρμοστεί από την Εσθονία, το Λουξεμβούργο, τη Μάλτα, τις Κάτω Χώρες, τη Σλοβακία και τη Σλοβενία. Οι ρήτρες παγκόσμιας δικαιοδοσίας που υπάρχουν στην ελληνική, λιθουανική, πολωνική, σλοβακική και σλοβενική νομοθεσία, καθώς και στο κυπριακό νομοσχέδιο επιτρέπουν ενδεχομένως στα κράτη μέλη αυτά να συμμορφωθούν, εν μέρει τουλάχιστον, με τις παραγράφους 1 και 3, εφόσον δεν υπάρχει ρητή εφαρμογή. Τέλος, ενώ η Λιθουανία ενσωμάτωσε εν μέρει το άρθρο 9 παράγραφος 2, κανένα από τα άλλα κράτη μέλη δεν φαίνεται να έχει ενσωματώσει στην εθνική του νομοθεσία τα κριτήρια για την επίλυση των θετικών συγκρούσεων δικαιοδοσίας που αναφέρονται στη διάταξη αυτή.

Άρθρο 10: Αν και μόνο η Εσθονία, η Πολωνία και η Σλοβακία αναφέρονται σε ειδικά άρθρα που θεσπίζουν την αρχή της αυτεπάγγελτης δίωξης, είναι πιθανόν ότι σε όλα τα κράτη μέλη τα εγκλήματα τρομοκρατίας θεωρούνται, σε ό,τι αφορά την ανάκριση και την ποινική δίωξη, ως προσβολές της δημόσιας τάξης. Μόνο η Εσθονία και η Σλοβενία έχουν θεσπίσει συγκεκριμένες διατάξεις σχετικά με την αρωγή στις οικογένειες των θυμάτων, θέμα στο οποίο αναφέρεται η παράγραφος 2.

3.2. Κράτη μέλη που αξιολογούνται για δεύτερη φορά

Άρθρο 1: Η πρώτη έκθεση αξιολόγησης κατέληγε στο συμπέρασμα ότι η Αυστρία, το Βέλγιο, η Δανία, η Γαλλία, η Φινλανδία, η Πορτογαλία, η Ισπανία και η Σουηδία είχαν εφαρμόσει ορθά το άρθρο 1 υπό την έννοια ότι έχουν ποινικοποιήσει ειδικά τα εγκλήματα τρομοκρατίας ως χωριστή κατηγορία αδικημάτων, ενώ η Ιρλανδία έχει ξεκινήσει την τροποποίηση της νομοθεσίας της προς την κατεύθυνση αυτή. Η έκθεση διαπίστωνε ότι η Ιταλία και το Ηνωμένο Βασίλειο προβλέπουν μόνον έναν περιορισμένο αριθμό ιδιώνυμων εγκλημάτων τρομοκρατίας και χαρακτηρίζουν τα κοινά εγκλήματα με πρόθεση τρομοκρατίας είτε ως επιβαρυντικές περιστάσεις (στην Ιταλία), είτε εφαρμόζοντας τον γενικό ορισμό της

τρομοκρατίας (Ηνωμένο Βασίλειο). Η έκθεση κατέληγε στο συμπέρασμα ότι η γερμανική νομοθεσία δεν ήταν σύμφωνη προς το άρθρο 1 της απόφασης-πλαίσιου⁹.

Με βάση τις περαιτέρω πληροφορίες που διαβίβασαν τα κράτη μέλη η Επιτροπή διαπιστώνει υψηλότερο βαθμό συμμόρφωσης προς το άρθρο 1. Ωστόσο, καμία από τις παρατηρήσεις που έχουν υποβληθεί δεν διαλύει πλήρως τις αμφιβολίες που έχει εκφράσει η Επιτροπή στην εν λόγω έκθεση. Μόνο οι διατάξεις της Ιρλανδίας – που εν τω μεταξύ τέθηκαν σε εφαρμογή – επιβεβαιώνουν ότι το νομικό σύστημα της Ιρλανδίας συμμορφούται προς το άρθρο 1.

Άρθρο 2: Η πρώτη έκθεση αξιολόγησης κατέληγε στο συμπέρασμα ότι τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν ή πρόκειται να αποκτήσουν νομοθεσία που ποινικοποιεί χωριστά τις τρομοκρατικές ενέργειες οι οποίες διαπράττονται και συνδέονται με τρομοκρατικές ομάδες. Μόνο στη Δανία και στη Σουηδία, η διεύθυνση τρομοκρατικών ομάδων και η συμμετοχή στις δραστηριότητές τους δεν έχουν ποινικοποιηθεί ειδικά παρότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, όσοι διαπράττουν τέτοιου είδους ενέργειες είναι δυνατόν να τιμωρηθούν ως αυτουργοί ή συνεργοί στο εκάστοτε έγκλημα τρομοκρατίας¹⁰.

Η Επιτροπή πρέπει να διασαφηνίσει ότι, αν και αληθεύει ότι στη Σουηδία η διεύθυνση τρομοκρατικής ομάδας και η συμμετοχή στις δραστηριότητές της δεν συνιστούν ιδιώνυμα αδικήματα, η γενικόλογη διατύπωση των διατάξεων της σουηδικής νομοθεσίας σχετικά με την απόπειρα, την προπαρασκευή, τη σύσταση συμμορίας και τη συνέργεια επιτρέπουν ενδεχομένως τη δίωξη τόσο των αρχηγών, όσο και των συμμετεχόντων σε τρομοκρατική ομάδα. Όσον αφορά τη Δανία, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ειδική νομοθεσία της σχετικά με την παροχή συνδρομής σε τρομοκρατικές ομάδες μάλλον, παρά οι γενικές της διατάξεις σχετικά με την συνέργεια, θα μπορούσαν να καλύπτουν επίσης όλες τις συμπεριφορές που ποινικοποιούνται βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 2. Η απουσία χωριστής ποινικοποίησης της συνεργασίας με τρομοκρατική ομάδα στη Σουηδία και της διεύθυνσης τρομοκρατικής ομάδας τόσο στη Σουηδία όσο και στη Δανία δεν συνεπάγεται αυτομάτως μη επίτευξη των αποτελεσμάτων στα οποία στοχεύει η απόφαση-πλαίσιο, αλλά ενδέχεται να διαταράσσει τον συστηματικό και πολιτικό στόχο του εν λόγω μέσου καθώς και τη διαφάνεια εφαρμογής και είναι ικανή να εμποδίζει την πλήρη εφαρμογή των συναφών διατάξεων. Για το λόγο αυτό, εξακολουθεί να ισχύει το συμπέρασμα ότι η Σουηδία και η Δανία δεν έχουν εφαρμόσει πλήρως το άρθρο 2.

Άρθρο 3: Η εν λόγω διάταξη επιβάλλει στα κράτη μέλη να θεωρούν ορισμένες πράξεις ως εγκλήματα συνδεόμενα με τις τρομοκρατικές δραστηριότητες. Η πρώτη αξιολόγηση κατέληγε στο συμπέρασμα ότι μόνο η Φινλανδία, η Γαλλία, η Πορτογαλία και η Ισπανία φαινόταν να έχουν νομοθεσία που ανταποκρίνεται πλήρως προς τις υποχρεώσεις τους βάσει του εν λόγω άρθρου και ότι το νομικό σύστημα της Ιρλανδίας θα ήταν σε θέση να συμμορφωθεί μετά τη θέση σε ισχύ νέας νομοθεσίας. Η νομοθεσία των υπόλοιπων κρατών μελών συμμορφωνόταν μόνο εν μέρει προς το άρθρο αυτό¹¹.

Η Αυστρία, η Ιταλία και η Σουηδία, καθώς και το Βέλγιο και η Δανία υπέβαλαν περαιτέρω εξηγήσεις σχετικά με την εφαρμογή της εν λόγω διάταξης. Ωστόσο, μόνον η Δανία μπόρεσε να αποδείξει την πλήρη συμμόρφωση της νομοθεσίας της προς το άρθρο 3 της απόφασης-πλαίσιου.

⁹ Βλ. πρώτη έκθεση αξιολόγησης (σύνοψη), σ. 7.

¹⁰ Βλ. πρώτη έκθεση αξιολόγησης (σύνοψη), σ. 6.

¹¹ Βλ. πρώτη έκθεση αξιολόγησης (σύνοψη), σ. 6.

Άρθρο 4: Όπως το συνεπέρανε η πρώτη έκθεση αξιολόγησης¹², μολονότι ορισμένα μόνο κράτη μέλη έχουν ειδικές διατάξεις για την εφαρμογή του άρθρου 4, φαίνεται ότι με την εφαρμογή γενικών κανόνων σχετικά με την συνέργεια και την απόπειρα τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν θέσει σε εφαρμογή εμμέσως το άρθρο 4, εφόσον τα προηγούμενα άρθρα έχουν πλήρως εφαρμοστεί. Ωστόσο, υπάρχουν ακόμη κάποια προβλήματα όσον αφορά την εφαρμογή του στοιχείου «απόπειρα» στη Γαλλία και στο Βέλγιο καθώς και στην Πορτογαλία.

Άρθρο 5: Όσον αφορά το άρθρο 5 παράγραφος 1 της απόφασης-πλαίσιου, η πρώτη αξιολόγηση θεωρούσε ότι όλα τα κράτη μέλη θα ήταν σε θέση να συμμορφωθούν προς τους όρους της παραγράφου 1, που υποχρεώνει τα κράτη μέλη να λάβουν τα αναγκαία μέτρα ώστε τα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 1 έως 4 να επισύρουν ποινικές κυρώσεις αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές που είναι δυνατόν να προκαλέσουν έκδοση¹³.

Η Αυστρία, το Βέλγιο, η Δανία, η Φινλανδία, η Γαλλία, η Ιταλία, η Πορτογαλία καθώς και η Σουηδία έχουν εφαρμόσει ορθά το άρθρο 5 παράγραφος 2¹⁴. Δυστυχώς δεν είναι δυνατό να καταλήξουμε στο ίδιο συμπέρασμα για τη Γερμανία, την Ισπανία, την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο, παρά τις πρόσθετες πληροφορίες που έστειλαν τα κράτη μέλη.

Όσον αφορά την παράγραφο 3, σχετικά με τη διεύθυνση τρομοκρατικής ομάδας, σύμφωνα με την πρώτη έκθεση αξιολόγησης η νομοθεσία της Αυστρίας, του Βελγίου, της Γερμανίας, της Ιρλανδίας, της Ιταλίας, της Πορτογαλίας και του Ηνωμένου Βασιλείου συμμορφώθηκε ή πρόκειται να συμμορφωθεί προς την απόφαση-πλαίσιο. Τα νομικά συστήματα της Δανίας, της Γαλλίας, της Σουηδίας συμμορφώνονται μόνο εν μέρει με την εν λόγω διάταξη. Η ισπανική νομοθεσία συμμορφούται με τη διάταξη αυτή μόνο αναφορικά με τη διεύθυνση τρομοκρατικής ομάδας που απλώς απειλεί να διαπράξει τρομοκρατικές ενέργειες¹⁵. Είναι δυνατόν σήμερα να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η γαλλική νομοθεσία συμμορφώνεται επίσης πλήρως προς το εν λόγω άρθρο.

Όσον αφορά τη συμμετοχή σε δραστηριότητες τρομοκρατικής ομάδας, η πρώτη έκθεση αξιολόγησης ανέφερε ότι η Αυστρία, το Βέλγιο, η Φινλανδία, η Γαλλία, η Ιρλανδία, η Πορτογαλία, η Ισπανία και το Ηνωμένο Βασίλειο εφάρμοσαν ορθά την εν λόγω διάταξη, η οποία μπορεί να θεωρηθεί ότι μεταφέρθηκε εν μέρει στη Γερμανία, Δανία, Ιταλία και Σουηδία¹⁶. Δυστυχώς, καμία από τις χώρες αυτές δεν παρείχε πληροφορίες ικανές να πείσουν την Επιτροπή για την πλήρη συμμόρφωση προς το σημείο αυτό.

Άρθρο 6: Δεν υποβλήθηκαν πρόσθετες παρατηρήσεις σχετικά με το άρθρο 6. Κατά συνέπεια, τεκμαίρεται ότι προς το παρόν μόνο η Αυστρία, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ιταλία, η Πορτογαλία και η Ισπανία προβλέπουν ειδικά τις ιδιαίτερες περιστάσεις που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο, ενώ τα υπόλοιπα κράτη μέλη δεν έχουν αναφέρει ειδικά μέτρα για την εφαρμογή της προαιρετικής αυτής διάταξης¹⁷.

Άρθρο 7: Η πρώτη έκθεση αξιολόγησης συνήγαγε ότι το Βέλγιο, η Δανία, η Φινλανδία, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ιρλανδία, η Ιταλία και η Πορτογαλία είχαν θεσπίσει ή επρόκειτο να θεσπίσουν νομοθεσία που να διασφαλίζει ότι τα νομικά πρόσωπα μπορούν να υπέχουν ευθύνη για τα αδικήματα που μνημονεύονται στην απόφαση-πλαίσιο. Από τα εν λόγω κράτη

¹² Βλ. «Έκθεση της Επιτροπής βάσει του άρθρου 11 της απόφασης-πλαίσιου του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουνίου 2002 για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας» (COM 2004 409 τελικό), σ. 6, αναφερόμενη εφεξής ως πρώτη έκθεση αξιολόγησης (σύννοψη).

¹³ Βλ. πρώτη έκθεση αξιολόγησης (σύννοψη), σ. 6.

¹⁴ Βλ. πρώτη έκθεση αξιολόγησης (σύννοψη), σ. 6.

¹⁵ Βλ. πρώτη έκθεση αξιολόγησης (έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής), σσ. 22, 23.

¹⁶ Βλ. πρώτη έκθεση αξιολόγησης (έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής), σσ. 22, 23.

¹⁷ Βλ. πρώτη έκθεση αξιολόγησης (σύννοψη), σ. 6.

μέλη, μόνο η Φινλανδία, η Ιρλανδία, η Ιταλία και η Πορτογαλία είχαν παράσχει επαρκείς πληροφορίες για να θεωρηθεί ότι η παράγραφος 2 έχει επίσης καλυφθεί¹⁸.

Λαμβάνοντας υπόψη τις νέες παρατηρήσεις και πληροφορίες που υποβλήθηκαν σχετικά με νέες διατάξεις, συνάγεται πλέον το συμπέρασμα ότι και τα νομικά συστήματα της Αυστρίας και της Σουηδίας συμμορφώνονται προς το άρθρο 7 παράγραφος 1 και ότι μόνο η Ισπανία και το Ηνωμένο Βασίλειο δεν έχουν ακόμη εφαρμόσει την εν λόγω διάταξη. Όσον αφορά το άρθρο 7 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαισίου, η Αυστρία, το Βέλγιο και η Δανία παρείχαν περαιτέρω πληροφορίες που επιβεβαιώνουν τη συμμόρφωση.

Άρθρο 8: Η πρώτη έκθεση αξιολόγησης κατέληγε στο συμπέρασμα ότι το Βέλγιο, η Δανία, η Γερμανία, η Γαλλία, η Ιταλία, η Πορτογαλία και η Φινλανδία είχαν εκπληρώσει την ελάχιστη υποχρέωση που προβλέπει το άρθρο 8 για την επιβολή ποινικής ή μη ποινικής φύσεως χρηματικών ποινών για τα νομικά πρόσωπα¹⁹. Τώρα, η Αυστρία και η Σουηδία μπορούν να προστεθούν στον κατάλογο των κρατών μελών η νομοθεσία των οποίων συμμορφούται προς το άρθρο 8.

Άρθρο 9: Η πρώτη έκθεση αξιολόγησης θεωρούσε ότι η νομοθεσία όλων των κρατών μελών συμφωνούσε προς το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και παράγραφος 4, εφόσον η εδαφικότητα είναι η πρωταρχική βάση για την ποινική δικαιοδοσία²⁰. Η Αυστρία, το Βέλγιο, η Δανία, η Φινλανδία, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ιταλία, η Ιρλανδία, η Πορτογαλία, η Ισπανία, η Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο έχουν θεσπίσει κανόνες οι οποίοι, σε διαφορετικούς βαθμούς, καλύπτουν την αρχή της δωσιδικίας του δράστη, όπως προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο γ), αν και ορισμένοι δεν καλύπτουν γενικώς τους μόνιμους κατοίκους (Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία και Ηνωμένο Βασίλειο) ή αναφέρονται σε πρόσθετες απαιτήσεις, όπως το διττό αξιόποινο, που δεν περιέχονται στην εν λόγω υποπαράγραφο (Δανία). Το ίδιο υποστηριζόταν σε σχέση με την αρχή της δωσιδικίας του παθόντος στο άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο ε), αν και σε ορισμένες περιπτώσεις το πεδίο εφαρμογής της διάταξης περιστελλεται λόγω της μνείας μόνον των προστατευόμενων προσώπων ή κτιρίων ή λόγω της απαίτησης ο δράστης του αδικήματος να βρίσκεται στο έδαφος του οικείου κράτους μέλους. Επιπλέον, μόνο πέντε κράτη μέλη καλύπτουν ρητά τα εγκλήματα που στρέφονται κατά των θεσμικών οργάνων ή οργανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο δ) έχει ενσωματωθεί ρητώς μόνο από την Αυστρία και την Ιρλανδία, αν και φαινόταν τότε ότι η Φινλανδία, η Ιταλία και η Πορτογαλία θα είχαν συμμορφωθεί επίσης προς την εν λόγω διάταξη²¹. Όσον αφορά το άρθρο 9 παράγραφος 3, η έκθεση κατέληγε στο συμπέρασμα ότι η Αυστρία, η Γερμανία, η Ιρλανδία, η Ιταλία και η Πορτογαλία προβλέπουν ρητώς τη δυνατότητα δίωξης ενός ατόμου που έχει διαπράξει τρομοκρατικό έγκλημα στο εξωτερικό και το οποίο δεν μπορεί να εκδοθεί.

Από τις πληροφορίες που υποβλήθηκαν, προκύπτει ότι η βελγική νομοθεσία καλύπτει επίσης το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο δ) και παράγραφος 3, ενώ η γερμανική νομοθεσία συμφωνεί επίσης προς τα άρθρα 9 παράγραφος 1 στοιχεία δ) και ε) της απόφασης-πλαισίου. Η Δανία αναφέρθηκε στην υποχρέωσή της να ασκεί ποινική δίωξη σε όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται σε αποφάσεις-πλαίσια. Η Σουηδία μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει παγκόσμια δικαιοδοσία για εγκλήματα τρομοκρατίας. Παρά την τροποποίηση της Γαλλίας προκειμένου να εφαρμόσει το άρθρο 9 παράγραφος 3, η Επιτροπή εμμένει στο προηγούμενό της συμπέρασμα σχετικά με την εν λόγω παράγραφο.

¹⁸ Βλ. πρώτη έκθεση αξιολόγησης (έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής), σ. 30.

¹⁹ Βλ. πρώτη έκθεση αξιολόγησης (έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής), σ. 30.

²⁰ Βλ. πρώτη έκθεση αξιολόγησης (έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής), σ. 31.

²¹ Βλ. πρώτη έκθεση αξιολόγησης (έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής), σ. 34.

Δεν έχει βελτιωθεί η κατάσταση σχετικά με το άρθρο 9 παράγραφος 2 από τότε που εκπονήθηκε η πρώτη έκθεση αξιολόγησης και η Ιρλανδία συνεχίζει να είναι το μόνο κράτος μέλος που μετέφερε την εν λόγω διάταξη (αν και εν μέρει), συμπεριλαμβάνοντάς την στο Νόμο του 2005 περί ποινικής δικαιοσύνης (εγκλήματα τρομοκρατίας), ο οποίος εν τω μεταξύ τέθηκε σε ισχύ.

Άρθρο 10: Κατά την πρώτη αξιολόγηση, μόνο η Αυστρία είχε παράσχει επαρκείς πληροφορίες που απεδείκνυναν τη συμμόρφωση του νομικού συστήματός της προς το άρθρο 10 παράγραφος 1, αν και φαίνεται ότι τα εγκλήματα τρομοκρατίας αντιμετωπίζονται σε όλα τα κράτη μέλη ως εγκλήματα κατά της δημόσιας τάξης για λόγους ανάκρισης και άσκησης δίωξης²². Οι παρατηρήσεις του Βελγίου, της Δανίας, της Γαλλίας και της Σουηδίας σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 10 παράγραφος 1 ενισχύουν την υπόθεση της Επιτροπής ότι σε όλα τα κράτη μέλη τα εγκλήματα τρομοκρατίας αποτελούν αντικείμενο αυτεπάγγελτης ποινικής δίωξης.

Όσον αφορά το άρθρο 10 παράγραφος 2, η πρώτη έκθεση αξιολόγησης επικεντρωνόταν στα μέτρα συνδρομής στις οικογένειες των θυμάτων της τρομοκρατίας, επειδή η εφαρμογή της απόφασης-πλαισίου του Συμβουλίου σχετικά με το καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες²³ αποτελεί αντικείμενο ανεξάρτητης έκθεσης. Η Αυστρία, το Βέλγιο, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ιρλανδία, η Ιταλία, η Ισπανία και το Ηνωμένο Βασίλειο έχουν διαβίβασει ειδικές πληροφορίες σχετικά με το θέμα αυτό²⁴. Μόνο η Πορτογαλία υπέβαλε περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με την αρωγή στις οικογένειες των θυμάτων τρομοκρατίας.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η Επιτροπή σημειώνει ότι τα περισσότερα κράτη μέλη που αξιολογήθηκαν για πρώτη φορά έχουν επιτύχει ικανοποιητικά την εφαρμογή των κύριων διατάξεων της απόφασης-πλαισίου. Ωστόσο, παραμένουν ακόμα προς επίλυση κάποια σημαντικά θέματα. Όσον αφορά τα κράτη μέλη που αξιολογήθηκαν για δεύτερη φορά, οι πρόσθετες πληροφορίες που διαβίβασαν επέτρεψαν στην Επιτροπή να καταλήξει γενικά στο συμπέρασμα ότι έχει αυξηθεί ο βαθμός συμμόρφωσης. Ωστόσο, οι περισσότερες από τις κύριες ελλείψεις που προσδιορίστηκαν στην πρώτη έκθεση αξιολόγησης παραμένουν.

Οι κύριες ανησυχίες της Επιτροπής είναι:

- η ελλιπής εφαρμογή του άρθρου 1 στη Γερμανία, Ιταλία, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Πολωνία, Σλοβενία και στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η εν λόγω διάταξη είναι πρωταρχικής σημασίας όχι μόνο για την απόφαση-πλαίσιο αλλά γενικότερα για την πολιτική της καταστολής της τρομοκρατίας. Ο κοινός ορισμός της τρομοκρατίας αποτελεί τη βάση πάνω στην οποία στηρίζονται όλες οι άλλες διατάξεις της απόφασης-πλαισίου και επιτρέπει τη χρήση των μέσων συνεργασίας για την επιβολή του νόμου·
- η ελλιπής εφαρμογή του άρθρου 5 παράγραφος 3 σχετικά με την εναρμόνιση των ποινών για εγκλήματα που συνδέονται με τρομοκρατική ομάδα, στη Δανία, Γερμανία, Ουγγαρία, Ιταλία, Σλοβενία και Σουηδία, εφόσον αποτελεί επίσης ένα βασικό στοιχείο της απόφασης-πλαισίου·

²² Βλ. πρώτη έκθεση αξιολόγησης (σύνοψη), σ. 7.

²³ ΕΕ L 82 της 22.3.2001, σ. 1.

²⁴ Βλ. πρώτη έκθεση αξιολόγησης (έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής), σ. 35.

- η ελλιπής εφαρμογή του άρθρου 7 στην Τσεχική Δημοκρατία, Λετονία, Σλοβακία, Ισπανία και στο Ηνωμένο Βασίλειο. Η ύπαρξη εναρμονισμένης ποινικής ευθύνης των νομικών προσώπων για εγκλήματα τρομοκρατίας είναι επίσης εξέχουσας σημασίας για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας.

Επί τη βάση των παραπάνω στοιχείων, η Επιτροπή καλεί τα κράτη μέλη που δεν το έχουν πράξει ακόμα να διασφαλίσουν την ταχεία και πλήρη ενσωμάτωση της απόφασης-πλαίσιου στην εθνική τους νομοθεσία και να την ενημερώσουν αμέσως για τα μέτρα που έλαβαν, επισυνάπτοντας το κείμενο των σχετικών νομοθετικών ή διοικητικών διατάξεων.